EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 10.4.2019.
COM(2019) 184 final

2019/0094 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas konvencijas satvarā Eiropas Savienības vārdā jāieņem attiecībā uz Apvienotās Karalistes iesniegto pieteikumu par pievienošanos minētajai konvencijai

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA PRIEKŠMETS

Šis priekšlikums attiecas uz lēmumu par nostāju, kas struktūrā, kura izveidota ar Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas konvenciju ("*NASCO* konvencija"), Eiropas Savienības vārdā jāieņem saistībā ar Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes ("Apvienotā Karaliste") pievienošanos minētajai konvencijai.

2. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

2017. gada 29. martā Apvienotā Karaliste uz Līguma par Eiropas Savienību 50. panta pamata iesniedza Eiropadomei paziņojumu par nodomu no Eiropas Savienības izstāties. Tādējādi Apvienotā Karaliste kļūs par trešo valsti un Savienības tiesību akti tai vairs nebūs piemērojami no izstāšanās līguma spēkā stāšanās dienas vai, ja tas nestājas spēkā, no 2019. gada 13. aprīļa, ja vien Eiropadome, vienojusies ar Apvienoto Karalisti, vienprātīgi nepieņems lēmumu par vēlāku datumu.

Kamēr Apvienotā Karaliste no Savienības nav izstājusies, tā joprojām ir dalībvalsts, kas bauda visas no Līgumiem izrietošās tiesības un kam ir saistoši visi no Līgumiem izrietošie pienākumi, to vidū lojālas sadarbības principa ievērošana. 2017. gada 29. aprīļa nostādnēs Eiropadome atzina vajadzību starptautiskā kontekstā ņemt vērā Apvienotās Karalistes kā izstāšanās procesā esošas dalībvalsts specifiku, ja vien Apvienotā Karaliste, kamēr tā ir Savienības dalībvalsts, pilda savus pienākumus un paliek lojāla Savienības interesēm.

Ievērojot Līguma par Eiropas Savienību 50. pantu, Savienība un Apvienotā Karaliste ir vienojušās par izstāšanās līgumu, kuru Eiropadome ir apstiprinājusi 2018. gada 25. novembrī ("izstāšanās līgums"). Iekšējās procedūras, kas vajadzīgas šā līguma noslēgšanai, Savienības līmenī turpinās[1]. Izstāšanās līguma ceturtā daļa paredz pārejas periodu, kurā Savienības tiesību aktus, arī Savienības noslēgtos starptautiskos nolīgumus, turpinās piemērot Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā ("pārejas periods"). Savienība informēs savus starptautiskos partnerus par izstāšanās līgumā paredzēto īpašo kārtību, saskaņā ar kuru Savienības noslēgto starptautisko nolīgumu, t. sk. *NASCO* konvencijas, vajadzībām Apvienotā Karaliste pārejas periodā būtu uzlūkojama par dalībvalsti.

Komisijas 2018. gada 13. novembra paziņojumā "Sagatavošanās saistībā ar Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības 2019. gada 30. martā: rīcības plāns ārkārtas situācijai" ir noteikti ārkārtas pasākumi, ko tā plāno veikt, ja izstāšanās dienā izstāšanās līgums nestājas spēkā. Minētajā paziņojumā Komisija ir uzskaitījusi darbības, ko tā uzskata par vajadzīgām, un vienlaikus atgādinājusi, ka vēlāk var būt nepieciešamas papildu darbības.

Eiropadome (50. pants) 2018. gada 13. decembrī un 2019. gada 21. martā atkārtoja savu aicinājumu intensīvāk strādāt pie tā, lai, ņemot vērā visus iespējamos iznākumus, visos līmeņos nodrošinātu gatavību Apvienotās Karalistes izstāšanās sekām un attiecīgus ārkārtas pasākumus.

Patlaban *NASCO* konvencija Apvienotajai Karalistei ir piemērojama tāpēc, ka Savienība ir minētās konvencijas līgumslēdzēja puse. To pārstās piemērot dienā, kurā *NASCO* konvencija uz Apvienoto Karalisti kā Savienības dalībvalsti vairs neattieksies.

[1] Sk. Padomes 2019. gada 11. janvāra Lēmumu (ES) 2019/274 par to, lai Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas vārdā parakstītu Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV L 47 I, 19.2.2019., 1. lpp.).

NASCO konvencijas galvenais mērķis ir "ar konsultāciju un sadarbības palīdzību, ņemot vērā labākos tai pieejamos zinātnes datus, veicināt lašu krājumu saglabāšanu, atjaunošanu, pavairošanu un racionālu pārvaldību". *NASCO* konvencija stājās spēkā 1983. gada 1. oktobrī. Eiropas Savienības Padome ir *NASCO* konvencijas depozitārs.

2.1. Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas organizācija

Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas organizācija ir starptautiska organizācija, kas izveidota saskaņā ar *NASCO* konvenciju. Tā izveidota, tieši ņemot vērā īpašos noteikumus par anadromiem zivju krājumiem, kuri izklāstīti Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas (*UNCLOS*) 66. pantā.

Konvencija attiecas uz savvaļas laša krājumiem, kuri visā migrācijas areālā migrē ārpus Atlantijas okeāna piekrastes valstu zvejniecības jurisdikcijā esošiem apgabaliem uz ziemeļiem no 36° ziemeļu platuma paralēles.

Tāpēc *NASCO* ir atbildīga par jūrā notiekošo savvaļas laša zvejas darbību regulēšanu visā Ziemeļatlantijā. Tā nodarbojas arī ar citiem savvaļas laša krājumu saglabāšanai relevantiem jautājumiem. Plašākā kontekstā *NASCO* apsver tālākus atbilstošus pasākumus, kas līgumslēdzēju pušu jurisdikcijā esošajos ūdeņos veicami, lai nodrošinātu savvaļas Atlantijas laša izdzīvošanu.

NASCO ir juridiska persona, un attiecībās ar citām starptautiskām organizācijām un līgumslēdzēju pušu teritorijās tai ir tāda tiesībspēja un rīcībspēja, kāda nepieciešama tās pienākumu pildīšanai un mērķu sasniegšanai.

2.2. *NASCO*

NASCO sastāvā ir padome, trīs reģionālas komisijas (Ziemeļamerikas komisija, Ziemeļaustrumu Atlantijas komisija un Rietumgrenlandes komisija) un sekretariāts. Padomē ir pārstāvētas visas konvencijas līgumslēdzējas puses: Amerikas Savienotās Valstis, Dānija (attiecībā uz Fēru Salām un Grenlandi), Eiropas Savienība, Kanāda, Krievijas Federācija un Norvēģija. Francija (attiecībā uz Senpjēru un Mikelonu) *NASCO* sanāksmēs piedalās novērotāja statusā.

Eiropas Savienība ir *NASCO* konvencijas puse[2], jo minētās konvencijas priekšmets ietilpst kopējās zivsaimniecības politikas darbības jomā, kas ir Savienības ekskluzīvā kompetencē. Uz dalībvalstīm *NASCO* konvencija attiecas atbilstīgi Savienības tiesību aktiem.

Eiropas Savienība ir Ziemeļaustrumu Atlantijas komisijas un Rietumgrenlandes komisijas pilntiesīga locekle. Ziemeļamerikas komisijā Eiropas Savienībai ir tiesības iesniegt priekšlikumus par regulatīviem pasākumiem, kas attiecas uz savvaļas laša krājumiem, kuru izcelsme ir Savienības teritorijā, un par šādiem priekšlikumiem balsot. Šajā nolūkā, ciktāl tas attiecas uz šādu priekšlikumu izskatīšanu, Savienību uzskata par šīs komisijas locekli.

2.3. Paredzētais *NASCO* akts

Jebkura valsts, kas īsteno zvejniecības jurisdikciju Atlantijas okeāna ziemeļu daļā vai ir laša krājumu izcelsmes valsts, *NASCO* konvencijai var pievienoties ar *NASCO* padomes apstiprinājumu.

2019. gada 28. februāra vēstulē Apvienotā Karaliste iesniedza *NASCO* padomes priekšsēdētājam pieteikumu, kurā lūdza apstiprināt tās pievienošanos *NASCO* konvencijai. 2019. gada 11. martā *NASCO* sekretariāts par to informēja visas konvencijas puses, arī Eiropas Komisiju. Kā noteikts *NASCO* konvencijas 17. pantā, lai Apvienotās Karalistes

[2] *OV L 378, 31.12.1982., 24. lpp.*

pievienošanos varētu uzskatīt par derīgu, ir vajadzīgs *NASCO* padomes iepriekšējs apstiprinājums.

NASCO padomes lēmumi ir jāpieņem ar klātesošo un "par" vai "pret" balsojošo locekļu trīs ceturtdaļu balsu vairākumu. Balsojums var notikt tikai tad, ja klāt ir divas trešdaļas padomes locekļu.

Apstiprināšanas vai pievienošanās instrumenti pēc tam ir jādeponē depozitāram. Attiecībā uz ikvienu pusi, kas *NASCO* konvencijai pievienojas pēc vajadzīgo ratifikācijas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentu deponēšanas, konvencija stājas spēkā pievienošanās instrumenta deponēšanas dienā.

Apvienotā Karaliste ir konkretizējusi, ka tās pieteikums ticis iesniegts kā daļa no ārkārtas pasākumu plānošanas gadījumam, ja izstāšanās līguma nav. Savā pieteikumā Apvienotā Karaliste norāda, ka "[g]adījumā, ja izstāšanās līgums tiks parakstīts, ratificēts un apstiprināts [..], Apvienotā Karaliste atturēsies no tāda pievienošanās instrumenta deponēšanas, kura mērķis ir kļūt par pilntiesīgu *NASCO* locekli no brīža, kad tā no Eiropas Savienības izstājusies".

3. SAVIENĪBAS VĀRDĀ IEŅEMAMĀ NOSTĀJA

Šim Padomes lēmumam būtu jādod Komisijai iespēja Savienības vārdā apstiprināt Apvienotās Karalistes pievienošanos *NASCO* konvencijai, ņemot vērā šādu nosacījumu: tā kā patlaban nav skaidrības par datumu, kad Apvienotā Karaliste no Savienības izstāsies, un par šīs izstāšanās nosacījumiem, Savienības apstiprinājums *NASCO* būtu jāpaziņo tikai tad, kad Savienības tiesību akti Apvienotajai Karalistei vairs nebūs piemērojami.

Kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1380/2013[3], kopējās zivsaimniecības politikas galvenais mērķis ir "*nodrošināt, lai zvejas darbības būtu vides ziņā, ekonomiski un sociāli ilgtspējīgas un tiktu pārvaldītas saskaņā ar mērķiem gūt ekonomiskus, sociālus un nodarbinātības ieguvumus un atjaunot un uzturēt zivju krājumus virs tāda līmeņa, kas var nodrošināt maksimāli ilgtspējīgu nozvejas apjomu, un lai tās veicinātu pārtikas pieejamību*".

Savienība ir ieinteresēta, lai Apvienotā Karaliste sadarbotos laša krājumu pārvaldībā, pilnībā ievērojot noteikumus, kas izklāstīti Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijā (*UNCLOS*) un Apvienoto Nāciju Organizācijas 1995. gada 4. augusta Nolīgumā par ANO 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu attiecībā uz transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un pārvaldību (*UNFSA*) vai jebkuros citos starptautiskos nolīgumos vai starptautisko tiesību normās.

Saskaņā ar *UNCLOS* 66. pantu valstīm, kuru upēs veidojas anadromo sugu krājumi, ir primāra interese un atbildība par šiem krājumiem. Anadromo krājumu izcelsmes valstij to saglabāšanās ir jānodrošina, nosakot atbilstošus regulatīvos pasākumus, kas attiecas uz zveju visos ūdeņos krasta virzienā no tās ekskluzīvās ekonomiskās zonas ārējām robežām. Gadījumos, kad anadromie krājumi migrē uz vai caur ūdeņiem krasta virzienā no tādas valsts ekskluzīvās ekonomiskās zonas ārējām robežām, kas nav šo krājumu izcelsmes valsts, šai valstij ir jāsadarbojas ar izcelsmes valsti šādu krājumu saglabāšanā un pārvaldībā.

Anadromo krājumu izcelsmes valstij un citām valstīm, kas zvejo šajos krājumos, ir jāvienojas par *UNCLOS* 66. panta īstenošanas kārtību. Šāda sadarbība var notikt reģionālo zvejniecības pārvaldības organizāciju satvarā.

---

[3] *OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.*

Apvienotajai Karalistei kā izcelsmes valstij un kā valstij, kas īsteno zvejniecības jurisdikciju, ir likumīgas intereses *NASCO* konvencijas apgabalā, ciktāl Apvienotās Karalistes ekskluzīvās ekonomiskās zonas ūdeņi un tai piegulošās atklātās jūras teritorijas ietilpst *NASCO* konvencijas apgabalā.

Apvienotās Karalistes pievienošanās *NASCO* konvencijai ļaus Apvienotajai Karalistei sadarboties vajadzīgo laša pārvaldības un saglabāšanas pasākumu jomā, pienācīgi ņemot vērā citu valstu un Eiropas Savienības tiesības, intereses un pienākumus, un nodrošināt to, ka zvejas darbības tiek veiktas tā, lai nepieļautu krājumu ilgtnespējīgu izmantošanu.

Ņemot vērā Apvienotās Karalistes likumīgās intereses zvejot *NASCO* konvencijas apgabalā, Apvienotās Karalistes pienākumu sadarboties zvejniecības pārvaldībā un nepieciešamību nodrošināt, ka *NASCO* lēmumi tūlīt pēc Apvienotās Karalistes pievienošanās tai ir saistoši, Komisija iesaka Apvienotās Karalistes pieteikumu pieņemt.

Tiek ierosināts pilnvarot Komisiju informēt *NASCO* padomes priekšsēdētāju par Savienības nostāju atbalstīt Apvienotās Karalistes pievienošanos no brīža, kad Savienības tiesību akti Apvienotajai Karalistei vairs nav piemērojami, un saskaņā ar šo nostāju balsot *NASCO* padomē, kas lems par Apvienotās Karalistes pievienošanos.

Ja Apvienotā Karaliste no Savienības izstāsies atbilstoši izstāšanās līguma noteikumiem un saistītajam pārejas periodam, Savienība pēc izstāšanās līguma parakstīšanas saviem starptautiskajiem partneriem, to vidū pārējām *NASCO* konvencijas pusēm, paziņos par to, ka šajā pārejas periodā to starptautisko nolīgumu vajadzībām, kuros Savienība ir puse, Apvienotā Karaliste ir uzlūkojama par dalībvalsti.

4. JURIDISKAIS PAMATS

4.1. Procesuālais juridiskais pamats

4.1.1. Principi

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 218. panta 9. punktā ir paredzēti lēmumi, kas nosaka "*nostāju, kas Savienības vārdā jāapstiprina kādā ar nolīgumu izveidotā struktūrā, ja šāda struktūra ir tiesīga pieņemt lēmumus ar juridiskām sekām, izņemot lēmumus, kas papildina vai groza attiecīgajā nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu*".

Jēdziens "*lēmumi ar juridiskām sekām*" ietver aktus, kam ir juridiskas sekas saskaņā ar starptautisko tiesību normām. Tas ietver arī instrumentus, kas nav saistoši saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, bet kas "*var būtiski ietekmēt Savienības likumdevēja pieņemtā tiesiskā regulējuma saturu*"[4].

4.1.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

Jebkura valsts, kas īsteno zvejniecības jurisdikciju Atlantijas okeāna ziemeļu daļā vai ir laša krājumu izcelsmes valsts, *NASCO* konvencijai var pievienoties ar *NASCO* padomes apstiprinājumu.

NASCO padomes lēmumi ir jāpieņem ar klātesošo un "par" vai "pret" balsojošo locekļu trīs ceturtdaļu balsu vairākumu. Balsojums var notikt tikai tad, ja klāt ir divas trešdaļas *NASCO* padomes locekļu.

Pievienošanos veic, deponējot depozitāram pievienošanās dokumentu, un tā stājas spēkā minētā dokumenta saņemšanas dienā.

[4] Tiesas 2014. gada 7. oktobra spriedums lietā C-399/12 Vācija/Padome, ECLI:EU:C:2014:2258, 61.–64. punkts.

Depozitārs visus parakstītājus un visas puses, kas pievienojas, informē par visiem deponētajiem apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentiem un paziņo datumu un puses, attiecībā uz kurām šī konvencija stājas spēkā.

Tiklīdz Apvienotās Karalistes pievienošanās būs stājusies spēkā, tā būs saistoša atbilstoši starptautiskajām tiesībām saskaņā ar *NASCO* konvencijas 17. panta 3. punktu, un tā var būtiski ietekmēt ES tiesību aktu saturu.

Paredzētais akts nepapildina un negroza *NASCO* konvencijā noteikto iestāžu sistēmu. Tāpēc ierosinātā lēmuma procesuālais juridiskais pamats ir LESD 218. panta 9. punkts.

4.2. Materiālais juridiskais pamats

4.2.1. Principi

Saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu pieņemamā lēmuma materiālais juridiskais pamats galvenokārt ir atkarīgs no tā paredzētā akta mērķa un satura, attiecībā uz kuru ieņem nostāju Savienības vārdā. Ja paredzētajam aktam ir vairāki mērķi vai vairāki komponenti un viens ir atzīstams par galveno, bet pārējie nav būtiski, tad lēmums, ko pieņem saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu, jābalsta uz viena materiālā juridiskā pamata, proti, tā, ko prasa galvenais jeb dominējošais mērķis vai komponents.

4.2.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

Paredzētā akta galvenais mērķis un saturs attiecas uz kopējo zivsaimniecības politiku.

Tāpēc ierosinātā lēmuma materiālais juridiskais pamats ir LESD 43. pants.

4.3. Secinājums

Ierosinātā lēmuma juridiskajam pamatam vajadzētu būt LESD 43. pantam saistībā ar LESD 218. panta 9. punktu.

2019/0094 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas konvencijas satvarā Eiropas Savienības vārdā jāieņem attiecībā uz Apvienotās Karalistes iesniegto pieteikumu par pievienošanos minētajai konvencijai

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. pantu saistībā ar 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas konvencija[5] ("*NASCO* konvencija") tika apstiprināta ar Padomes Lēmumu 82/886/EEK[6] un stājās spēkā 1983. gada 1. oktobrī.

(2) 2017. gada 29. martā Apvienotā Karaliste uz Līguma par Eiropas Savienību 50. panta pamata iesniedza paziņojumu par nodomu no Savienības izstāties. Līgumi Apvienotajai Karalistei vairs nebūs piemērojami no izstāšanās līguma spēkā stāšanās dienas vai, ja tas nestājas spēkā, no 2019. gada 13. aprīļa, ja vien Eiropadome, vienojusies ar Apvienoto Karalisti, vienprātīgi nenolems minēto periodu pagarināt.

(3) Kamēr Apvienotā Karaliste no Savienības nav izstājusies, tā joprojām ir dalībvalsts, kas bauda visas no Līgumiem izrietošās tiesības un kam ir saistoši visi no Līgumiem izrietošie pienākumi, to vidū lojālas sadarbības principa ievērošana.

(4) 2017. gada 29. aprīļa nostādnēs Eiropadome atzina vajadzību starptautiskā kontekstā ņemt vērā Apvienotās Karalistes kā izstāšanās procesā esošas dalībvalsts specifiku, ja vien Apvienotā Karaliste, kamēr tā ir Savienības dalībvalsts, pilda savus pienākumus un paliek lojāla Savienības interesēm.

(5) Izstāšanās līgumā ir ietverta kārtība, kādā Savienības tiesību aktu noteikumi tiks piemēroti Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā pēc dienas, kurā Līgumu piemērošana Apvienotajai Karalistei tiks pārtraukta ("pārejas periods"). Ja izstāšanās līgums stāsies spēkā, tad saskaņā ar minēto līgumu Savienības tiesību akti, to vidū starptautiskie nolīgumi, kuros Savienība ir līgumslēdzēja puse, Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā tiks piemēroti pārejas periodā un tos pārstās piemērot minētā perioda beigās.

(6) Patlaban *NASCO* konvenciju Apvienotajai Karalistei piemēro tāpēc, ka Savienība ir minētās konvencijas līgumslēdzēja puse.

(7) Atbilstīgi *NASCO* konvencijas 17. panta 3. punktam jebkura valsts, kura īsteno zvejniecības jurisdikciju Atlantijas okeāna ziemeļu daļā vai ir laša krājumu izcelsmes

[5] OV L 378, 31.12.1982., 25. lpp.

[6] Padomes 1982. gada 13. decembra Lēmums 82/886/EEK par Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas konvencijas noslēgšanu (OV L 378, 31.12.1982., 24. lpp.).

valsts, var pievienoties minētajai konvencijai, ja saņemts ar *NASCO* konvenciju izveidotās Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas organizācijas padomes apstiprinājums.

(8) 2019. gada 28. februārī Apvienotā Karaliste, ņemot vērā iespēju, ka dienā, kurā Līgumu piemērošana tai tiks pārtraukta, izstāšanās līguma nebūs, iesniedza pieteikumu par pievienošanos *NASCO* konvencijai līgumslēdzējas puses statusā.

(9) Saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas (*UNCLOS*)[7] 66. pantu valstīm, kuru upēs veidojas anadromo sugu krājumi, ir primāra interese un atbildība par šiem krājumiem. Anadromo krājumu izcelsmes valstij to saglabāšanās ir jānodrošina, nosakot atbilstošus regulatīvos pasākumus, kas attiecas uz zveju visos ūdeņos krasta virzienā no tās ekskluzīvās ekonomiskās zonas ārējām robežām. Gadījumos, kad anadromie krājumi migrē uz vai caur ūdeņiem krasta virzienā no tādas valsts ekskluzīvās ekonomiskās zonas ārējām robežām, kas nav šo krājumu izcelsmes valsts, šai valstij ir jāsadarbojas ar izcelsmes valsti šādu krājumu saglabāšanā un pārvaldībā.

(10) Lai nepieļautu ilgtnespējīgas zvejniecības, Savienība ir ieinteresēta, lai Apvienotā Karaliste sadarbotos laša krājumu pārvaldībā, pilnībā ievērojot noteikumus, kas izklāstīti *UNCLOS* un Apvienoto Nāciju Organizācijas 1995. gada 4. augusta Nolīgumā par ANO 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu attiecībā uz transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un pārvaldību (*UNFSA*)[8] vai jebkuros citos starptautiskos nolīgumos vai starptautisko tiesību normās.

(11) Kā noteikts *UNCLOS* 66. pantā, anadromo krājumu izcelsmes valstij un citām valstīm, kas zvejo šajos krājumos, ir jāvienojas par minētā panta īstenošanas kārtību. Šāda sadarbība var notikt reģionālo zvejniecības pārvaldības organizāciju satvarā.

(12) Apvienotās Karalistes pievienošanās *NASCO* konvencijai ļaus Apvienotajai Karalistei sadarboties vajadzīgo laša saglabāšanas un pārvaldības pasākumu jomā, pienācīgi ņemot vērā citu valstu un Savienības tiesības, intereses un pienākumus, un nodrošināt, ka zvejas darbības tiek veiktas veidā, kas nodrošina attiecīgo laša krājumu ilgtspējīgu izmantošanu.

(13) Tāpēc Savienības interesēs ir apstiprināt Apvienotās Karalistes iesniegto pieteikumu par pievienošanos *NASCO* konvencijai no brīža, kad Savienības tiesību akti Apvienotajai Karalistei vairs nav piemērojami,

---

[7] OV L 179, 23.6.1998., 3. lpp.

[8] OV L 189, 3.7.1998., 14. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nostāja, kas Savienības vārdā jāieņem ar Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas konvenciju izveidotās Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas organizācijas padomē, ir apstiprināt Apvienotās Karalistes pieteikumu par pievienošanos minētajai konvencijai ar nosacījumu, ka šis apstiprinājums stājas spēkā no brīža, kad Savienības tiesību akti Apvienotajai Karalistei vairs nav piemērojami.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Komisijai.

Briselē,

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs